

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

21. prosince 2020

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 443/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie	1
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 443/02	Věc C-759/18: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Rădăuți – Rumunsko) – OF v. PG („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Pravomoc rozhodnout o návrhu na rozvod – Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti a vyživovací povinnosti vůči nezletilému dítěti – Předložení věci soudu členského státu, jehož jsou účastníci řízení státními příslušníky – Článek 3 odst. 1 písm. b) – Bydliště nezletilého dítěte a jeho rodičů v jiném členském státě – Článek 12 odst. 1 písm. b) – Ujednání o příslušnosti – Článek 17 – Ověření příslušnosti – Pojem „rodičovská zodpovědnost“)	2
2020/C 443/03	Věc C-251/19 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. října 2019 – Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo v. Evropská centrální banka („Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 169 jednacího řádu – Neexistence návrhových žádání – Nejasnost kasačního opravného prostředku – Zjevná nepřipustnost“)	3
2020/C 443/04	Věc C-378/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakousko) dne 11. srpna 2020 – Stadtapotheke E	3
2020/C 443/05	Věc C-407/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 31. srpna 2020 – Österreichische Apothekerkammer v. HA	4

2020/C 443/06	Věc C-422/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Köln (Německo) dne 8. září 2020 – RK v. CR	4
2020/C 443/07	Věc C-425/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. září 2020 Welmax + sp. z o. o. sp.k. proti rozsudku Tribunálu ze dne 8. července 2020 ve věci T-305/19, Welmax + v. EUIPO – Valmex Medical Imaging (welmax)	5
2020/C 443/08	Věc C-440/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Stuttgart (Německo) dne 18. září 2020 – S v. AD GmbH	6
2020/C 443/09	Věc C-447/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 22. září 2020 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) v. LM	8
2020/C 443/10	Věc C-448/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) dne 22. září 2020 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) v. BD, Autoridade Tributária e Aduaneira	9
2020/C 443/11	Věc C-459/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, místo zasedání v Utrechtu (Nizozemsko) dne 15. září 2020 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	10
2020/C 443/12	Věc C-460/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. září 2020 – TU, RE v. Google LLC	11
2020/C 443/13	Věc C-466/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 25. září 2020 – HEITEC AG v. HEITECH Promotion GmbH a RW	12
2020/C 443/14	Věc C-498/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Midden-Nederland (Nizozemsko) dne 29. září 2020 – ZK jako nástupce JM, insolvenčního správce BMA Nederland BV v. BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG; třetí osoba, která podala intervenční žalobu: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland	13
2020/C 443/15	Věc C-512/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Holland (Nizozemsko) dne 13. října 2020 – P v. Swiss International Air Lines AG	14
2020/C 443/16	Věc C-524/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Městským soudem v Praze (Česká republika) dne 20. října 2020 – VÍTKOVICE STEEL, a.s. v. Ministerstvo životního prostředí	15
2020/C 443/17	Věc C-530/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satversmes tiesa (Lotyšsko) dne 20. října 2020 – SIA „EUROAPTIEKA“ v. Ministru kabinets	16
2020/C 443/18	Věc C-621/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. listopadu 2020 Jednotným výborem pro řešení krizí proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve věci T-411/17, Landesbank Baden-Württemberg v. Jednotný výbor pro řešení krizí	17
2020/C 443/19	Věc C-190/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Hamburg – Německo) – MG, NH v. Germanwings GmbH	18
2020/C 443/20	Věc C-413/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. října 2019 – Evropská komise v. Republika Slovinsko	18
2020/C 443/21	Věc C-671/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgie) – X v. État belge	18

Tribunál

2020/C 443/22	Věc T-151/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2020 – Ben Ali v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Tunisku – Omezující opatření přijatá vůči osobám odpovědným za zneužívání veřejných prostředků a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům nebo orgánům, které jsou s nimi spojeny – Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Ponechání jména žalobce na seznamu – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu – Přiměřená lhůta pro vydání rozhodnutí – Dostatečný skutkový základ – Lhůta pro podání opravného prostředku – Právní pomoc – Odkladný účinek – Přípustnost – Podmínky“)	19
2020/C 443/23	Věc T-307/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise („Dumping – Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky – Uložení konečného antidumpingového cla – Právo na obhajobu – Výpočet dumpingového rozpětí – Srovnatelná země – Újma – Příčinná souvislost“)	20
2020/C 443/24	Spojené věci T-389/19 až T 394/19, T 397/19, T 398/19, T 403/19, T 404/19, T 406/19, T 407/19, T 409/19 až T 414/19, T 416/19 až T 418/19, T 420/19 až T 422/19, T 425/19 až T 427/19, T 429/19 až T 432/19, T 435/19, T 436/19, T 438/19 až T 442/19, T 444/19 až T 446/19, T 448/19, T 450/19 až T 454/19, T 463/19 a T 465/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Coppo Gavazzie a další v. Parlament („Institucionální právo – Jednotný status poslance Evropského parlamentu – Poslanci Evropského parlamentu zvolení v italských okrscích – Přijetí rozhodnutí Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (úřad předsednictva Poslanecké sněmovny, Itálie) č. 14/2018 o důchodech – Změna výše důchodů italských národních poslanců – Odpovídající změna výše důchodů některých bývalých poslanců Evropského parlamentu zvolených v Itálii provedená Evropským parlamentem – Pravomoc autora aktu – Povinnost uvést odůvodnění – Nabyté nároky – Právní jistota – Legitimní očekávání – Právo na vlastnictví – Přiměřenost – Rovné zacházení“)	20
2020/C 443/25	Věc T-621/20: Žaloba podaná dne 3. října 2020 – EMCS v. EASO	21
2020/C 443/26	Věc T-624/20: Žaloba podaná dne 9. října 2020 – MV v. Komise	22
2020/C 443/27	Věc T-627/20: Žaloba podaná dne 12. října 2020 – LAICO v. Rada	23
2020/C 443/28	Věc T-634/20: Žaloba podaná dne 21. října 2020 – UPTR v. Parlament a Rada	24
2020/C 443/29	Věc T-635/20: Žaloba podaná dne 21. října 2020 – Dermavita Company v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM VYBRANCE)	25
2020/C 443/30	Věc T-636/20: Žaloba podaná dne 21. října 2020 – Dermavita Company v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM VOLUMA)	26
2020/C 443/31	Věc T-637/20: Žaloba podaná dne 21. října 2020 – Dermavita Company v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM VOLITE)	26
2020/C 443/32	Věc T-648/20: Žaloba podaná dne 26. října 2020 – NB v. Soudní dvůr Evropské unie	27
2020/C 443/33	Věc T-651/20: Žaloba podaná dne 23. října 2020 – KL v. EIB	28
2020/C 443/34	Věc T-660/20: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2020 – Zhejiang Beyondsun Green Energy Technology v. Komise	29
2020/C 443/35	Věc T-665/20: Žaloba podaná dne 6. listopadu 2020 – Ryanair v. Komise	30

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 443/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 433, 14.12.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 423, 7.12.2020

Úř. věst. C 414, 30.11.2020

Úř. věst. C 399, 23.11.2020

Úř. věst. C 390, 16.11.2020

Úř. věst. C 378, 9.11.2020

Úř. věst. C 371, 3.11.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 3. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Rădăuți – Rumunsko) – OF v. PG

(Věc C-759/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Pravomoc rozhodnout o návrhu na rozvod – Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti a vyživovací povinnosti vůči nezletilému dítěti – Předložení věci soudu členského státu, jehož jsou účastníci řízení státními příslušníky – Článek 3 odst. 1 písm. b) – Bydliště nezletilého dítěte a jeho rodičů v jiném členském státě – Článek 12 odst. 1 písm. b) – Ujednání o příslušnosti – Článek 17 – Ověření příslušnosti – Pojem „rodičovská zodpovědnost“)

(2020/C 443/02)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Rădăuți

Účastníci původního řízení

Žalobce: OF

Žalovaná: PG

Výrok

- 1) Článek 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud je návrh na rozvod podán k soudu členského státu, jehož jsou oba manželé státními příslušníky, ačkoli místo jejich obvyklého bydliště se nachází v jiném členském státě, je tento soud příslušný rozhodnout o daném návrhu na základě písmene b) uvedeného ustanovení. Souhlas žalovaného není vyžadován, a není tedy nutné přezkoumávat otázku, zda nevznese námitky nepřislušnosti žalovaným představuje implicitní souhlas s příslušností daného soudu.
- 2) Článek 3 odst. 1 a článek 17 nařízení č. 2201/2003 musí být vykládány v tom smyslu, že v situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, okolnost, že manželský pár, jehož rozvod je navrhován, má nezletilé dítě, není relevantní pro určení soudu příslušného rozhodnout o návrhu na rozvod. Soud členského státu, jehož jsou manželé státními příslušníky a kterému žalobce podal návrh, je podle čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení příslušný o návrhu rozhodnout, a nemůže tedy vznést námitku mezinárodní nepřislušnosti, a to ani v případě neexistence dohody účastníků řízení v tomto ohledu.

- 3) Článek 12 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud je soud členského státu, jehož jsou oba manželé státními příslušníky a kterému žalobce podal návrh na rozvod, příslušný ve věci rozvodu na základě čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2201/2003, nelze podmínku týkající se přijetí příslušnosti stanovenou v čl. 12 odst. 1 písm. b) považovat za splněnou, jelikož předmětem řízení není rodičovská zodpovědnost a žalovaný se nevyjádřil. V takové situaci soud, kterému byl předložen návrh a který je příslušný rozhodnout o rozvodu manželství, není – podle uvedeného čl. 12 odst. 1 písm. b) a čl. 3 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností – příslušný rozhodnout o otázkách týkajících se rodičovské zodpovědnosti a vyživovací povinnosti vůči dotčenému dítěti.
- 4) Pojem „rodičovská zodpovědnost“ ve smyslu nařízení č. 2201/2003 musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje rozhodnutí týkající se zvláště práva péče o dítě a bydliště dítěte, ale nezahrnuje příspěvek rodičů na výživu a výchovu dítěte, který spadá pod pojem „vyživovací povinnost“ a do oblasti působnosti nařízení č. 4/2009.

(¹) Úř. věst. C 65, 18.2.2019.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. října 2019 – Comprojecto-Proyectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo v. Evropská centrální banka

(Věc C-251/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Článek 169 jednacího řádu – Neexistence návrhových žádání – Nejasnost kasačního opravného prostředku – Zjevná nepřipustnost“)

(2020/C 443/03)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelé): Comprojecto-Proyectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (zástupce: M. Ribeiro, advogado)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (zástupci: C. Hernández Saseta a P. Ferreira Jorge, zmocněnci)

Výrok

1. Kasační opravný prostředek se odmítá jako zjevně nepřipustný.
2. Comprojecto-Proyectos e Construções Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo a Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou centrální bankou (ECB).

(¹) Úř. věst. C 182, 27.5.2019

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Rakousko) dne 11. srpna 2020 – Stadtapotheke E

(Věc C-378/20)

(2020/C 443/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Stadtapotheke E

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Další účastník: AW

Předběžné otázky

1. Je s požadavkem nestrannosti soudu, který je zakotven v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, slučitelná vnitrostátní právní úprava, která soudu ukládá povinnost, aby si v průběhu řízení, jehož předmětem je udělení koncese a v němž se vyžaduje provedení důkazu formou znaleckého posudku, vyžádal posudek organizace profesní samosprávy, jejíž statutární orgány jsou většinově složeny tak, že v nich dominuje profesní skupina, jejíž zájmy jsou tendenčně odlišné od zájmů profesní skupiny uchazečů o koncesi, resp. v případě, že by tato právní úprava byla v rozporu s unijním právem, aby si vyžádal posudek úředního znalce, který je ve služebním poměru s orgánem státní správy?
2. Je vnitrostátní právní úprava, která stanoví soudem *de facto* neověřitelnou prognostickou záruku zákaznického potenciálu, konkrétně ve výši 5 500 osob, v souladu s požadavky článků 15 až 17 Listiny, podle nichž je zásah do těchto záruk přípustný pouze za podmínky dodržení zásady proporcionality?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Wien (Rakousko) dne 31. srpna 2020 – Österreichische Apothekerkammer v. HA

(Věc C-407/20)

(2020/C 443/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Wien

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Österreichische Apothekerkammer

Žalovaná: HA

Předběžná otázka

Musí být článek 36 SFEU vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní zákaz zásilkového prodeje diagnostických zdravotnických prostředků *in vitro* k zjišťování nákazy HIV, které podle výrobce mohou být používány laiky v domácím prostředí, tedy opatření s rovnocenným účinkem ve smyslu článku 34 SFEU, je odůvodněn ochranou zdraví a života lidí?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Köln (Německo) dne 8. září 2020 – RK v. CR

(Věc C-422/20)

(2020/C 443/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Köln

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: RK

Odpůrkyně v řízení o stížnosti: CR

Předběžné otázky

1. Je pro prohlášení nepřislušnosti soudu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, podle čl. 7 písm. a) nařízení (EU) č. 650/2012 ⁽¹⁾ nezbytné, aby tento soud prohlásil svou nepřislušnost výslovně, nebo postačuje i prohlášení, jež není výslovné, pokud z něj lze výkladem dovodit, že se tento soud prohlásil nepřislušným?
2. Je soud členského státu, jehož příslušnost má vyplývat z prohlášení nepřislušnosti soudu jiného členského státu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, oprávněn ověřit, zda byly splněny podmínky pro rozhodnutí soudu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, podle čl. 6 písm. a) a čl. 7 písm. a) nařízení (EU) č. 650/2012? V jakém rozsahu je rozhodnutí soudu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, závazné? Zejména:
 - a) Je soud členského státu, jehož příslušnost má vyplývat z prohlášení nepřislušnosti soudu jiného členského státu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, oprávněn ověřit, zda si zůstavitel účinně zvolil právo členského státu podle článku 22 nařízení (EU) č. 650/2012?
 - b) Je soud členského státu, jehož příslušnost má vyplývat z prohlášení nepřislušnosti soudu jiného členského státu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, oprávněn ověřit, zda k soudu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, podala některá ze stran řízení žádost o prohlášení nepřislušnosti podle čl. 6 písm. a) nařízení (EU) č. 650/2012?
 - c) Je soud členského státu, jehož příslušnost má vyplývat z prohlášení nepřislušnosti soudu jiného členského státu, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, oprávněn ověřit, zda měl soud, u něhož bylo řízení zahájeno dříve, právem za to, že soudy členského státu zvoleného práva mohou o dědictví rozhodnout lépe?
3. Použijí se ustanovení čl. 6 písm. a) a čl. 7 písm. a) nařízení (EU) č. 650/2012, která předpokládají volbu práva „dle článku 22“, také v případech, že v závěti porízené před 17. srpnem 2015 zůstavitel nezvolil výslovně ani konkludentně žádné právo, nýbrž právo použitelné na právní nástupnictví může vyplývat pouze z čl. 83 odst. 4 nařízení (EU) č. 650/2012?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (Úř. věst. 2012, L 201, s. 107).

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. září 2020 Welmax + sp. z o. o. sp.k. proti rozsudku Tribunálu ze dne 8. července 2020 ve věci T-305/19, Welmax + v. EUIPO – Valmex Medical Imaging (welmax)

(Věc C-425/20 P)

(2020/C 443/07)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Welmax + sp. z o. o. sp.k. (zástupce: M. Machyński, radca prawny)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 30. října 2020 místopředsedkyně Soudního dvora rozhodla, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Stuttgart (Německo) dne 18. září 2020 – S v. AD GmbH

(Věc C-440/20)

(2020/C 443/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Stuttgart

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: S

Žalovaná: AD GmbH

Předběžné otázky

1. Výklad pojmu „odpojovací zařízení“

1-1: Musí být **čl. 3 bod 10** nařízení (ES) č. 715/2007 ⁽¹⁾ vykládán a uplatňován v tom smyslu, že pojem „konstrukční prvek“ zahrnuje výlučně jen mechanické prvky fyzické konstrukce?

V případě záporné odpovědi na otázku 1-1:

1-2: Musí být **čl. 3 bod 10** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán a uplatňován v tom smyslu, že systém regulace emisí zahrnuje pouze zařízení na čištění výfukových plynů (např. v podobě oxidačních katalyzátorů pro naftové motory, filtru(ů) pevných částic pro naftové motory, redukčních katalyzátorů ke snížení emisí NOx) umístěné za motorovým systémem?

1-3: Musí být **čl. 3 bod 10** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán a uplatňován v tom smyslu, že systém regulace emisí zahrnuje opatření pro snižování emisí a to jak v rámci motoru tak i mimo něj?

2. Výklad pojmu „běžné použití“

2-1: Musí být **čl. 5 odst. 1** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán a uplatňován v tom smyslu, že pojem „běžné použití“ zahrnuje pouze podmínky pro jízdu v cyklu NEDC?

V případě záporné odpovědi na otázku 2-1:

2-2: Musí být **čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec ve spojení s čl. 5 odst. 1** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán a uplatňován v tom smyslu, že výrobci musí zajistit, aby mezní hodnoty stanovené v příloze I nařízení byly dodržovány také při každodenním používání?

V případě kladné odpovědi na otázku 2-2:

2-3: Musí být **čl. 5 odst. 1** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán a uplatňován v tom smyslu, že pojem „běžné použití“ popisuje skutečné jízdní podmínky při každodenním používání?

V případě záporné odpovědi na otázku 2-3:

2-4: Musí být **čl. 5 odst. 1** nařízení (ES) [č. 715/2007] vykládán a uplatňován v tom smyslu, že pojem „běžné použití“ popisuje skutečné jízdní podmínky při každodenním používání vycházející z průměrné rychlosti 33,6 km/h a maximální rychlosti 120,00 km/h?

3. Přípustnost strategií snižování emisí závislých na teplotě

- 3-1: Musí být **čl. 5 odst. 1** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán a uplatňován v tom smyslu, že je nepřipustné takové vybavení vozidla, kdy je určitá konstrukční část, která pravděpodobně ovlivňuje emisní chování, konstruována takovým způsobem, aby byla míra recirkulace výfukových plynů řízena tak, aby zajišťovala nízkoemisní režim jen při teplotě mezi 20 °C a 30 °C a mimo toto teplotní okno se postupně snižuje?

V případě záporné odpovědi na otázku 3-1:

- 3-2: Musí být **čl. 5 odst. 2** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán a uplatňován v tom smyslu, že odpojovací zařízení je nepřipustné také tehdy, pokud mimo teplotní okno mezi 20 °C a 30 °C pracuje trvale ve prospěch ochrany motoru, čímž se podstatně snižuje recirkulace výfukových plynů?

4. Výklad pojmu „potřeba“ ve smyslu stanovené výjimky

- 4-1: Musí být ustanovení **čl. 5 odst. 2 druhé věty písm. a)** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládáno a uplatňováno v tom smyslu, že použití odpojovacích zařízení ve smyslu tohoto nařízení je potřebné pouze v případě, pokud i při použití špičkové technologie dostupné v okamžiku získání schválení typu pro příslušný model vozidla nebylo možno zaručit ochranu motoru před poškozením nebo nehodou a bezpečný provoz vozidla?

V případě záporné odpovědi na otázku 4-1:

- 4-2: Musí být ustanovení **čl. 5 odst. 2 druhé věty písm. a)** nařízení (ES) [č. 715/2007] vykládáno a uplatňováno v tom smyslu, že použití odpojovacích zařízení ve smyslu tohoto nařízení není potřebné, pokud jsou parametry uložené v řízení motoru nastaveny tak, že čištění výfukových plynů není z důvodu jeho přednastavené závislosti na teplotě – vzhledem k obvykle očekávaným teplotám během velké části roku – aktivováno nebo je aktivováno pouze omezeně?

5. Výklad pojmu „poškození“ ve smyslu stanovené výjimky

- 5-1: Musí být ustanovení **čl. 5 odst. 2 druhé věty písm. a)** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládáno a uplatňováno v tom smyslu, že před poškozením má být chráněn pouze motor?
- 5-2: Musí být ustanovení **čl. 5 odst. 2 druhé věty písm. a)** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládáno a uplatňováno v tom smyslu, že se nejedná o poškození, jsou-li dotčeny díly podléhající opotřebení [jako např. ventil recirkulace výfukových plynů (EGR ventil)]?
- 5-3: Musí být ustanovení **čl. 5 odst. 2 druhé věty písm. a)** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládáno a uplatňováno v tom smyslu, že před poškozením nebo poruchou mají být chráněny také jiné konstrukční části vozidla, zejména díly následně umístěné ve výfukovém potrubí?

6. Právní a sankční účinky jednání porušujícího unijní právo

- 6-1: Musí být **čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 4 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 5 odst. 1 a odst. 2, jakož i článek 13** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládány a uplatňovány v tom smyslu, že chrání přinejmenším i právo nabyvatele vozidla, které nesplňuje požadavky nařízení (ES) č. 715/2007, na hospodářské sebeurčení?

V případě záporné odpovědi na otázku 6-1:

- 6-2: Musí být **čl. 4 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 4 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 5 odst. 1 a odst. 2, jakož i článek 13** nařízení (ES) č. 715/2007 vykládány a uplatňovány v tom smyslu, že členské státy musí stanovit sankční mechanismus, který nabyvatelům vozidel z důvodů effet utile přiznává oprávnění podat žalobu za účelem prosazení unijního práva regulujícího trh?

- 6-3: a) Musí být pojem „účinné, přiměřené a odrazující“ opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhé věty nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán v tom smyslu, že normativně utrpěnou újmu nabyvatele vozidla nelze kompenzovat nebo snížit skutečnou možností používat vozidlo, které není v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007?
- b) Vyžaduje myšlenka effet utile, která je vlastní unijnímu právu, že u pojmu „účinné, přiměřené a odrazující“ opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhé věty nařízení (ES) č. 715/2007 je nutno rozlišovat, zda k porušení ve smyslu čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 došlo úmyslně nebo pouze z nedbalosti a pouze v posledně uvedeném případě je započtení skutečné možnosti používat nabyté vozidlo odůvodněno?
- c) Musí být pojem „účinné, přiměřené a odrazující“ opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhé věty nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán v tom smyslu, že i v případě započtení výhody musí výrobce vozidla poskytnout náhradu za užívání získaného kapitálu, protiplnění, musí z něj tedy poskytnout úrok?
- d) Musí být pojem „účinné, přiměřené a odrazující“ opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 druhé věty nařízení (ES) č. 715/2007 vykládán v tom smyslu, že výrobci vozidla, které není v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007, musí být každopádně od okamžiku první vážné výzvy ke zpětvzetí vozidla učiněné nabyvatelem znemožněno, aby se dovořoval započtení skutečné možnosti používat vozidlo s protiplněním?
- 6-4: Musí být **čl. 18 odst. 1 a čl. 26 odst. 1** směrnice 2007/46/ES ⁽²⁾ vykládány a uplatňovány v tom smyslu, že výrobce porušuje svou povinnost vydat platné prohlášení o shodě podle čl. 18 odst. 1 směrnice 2007/46/ES, pokud do vozidla zabudoval nepřípustné odpojovací zařízení ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007 a uvedení takového vozidla na trh porušuje zákaz prodeje bez platného prohlášení o shodě podle čl. 26 odst. 1 směrnice 2007/46/ES?
- 6-5: Je **účelem a cílem** nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES, aby mezní hodnoty stanovené v příloze I nařízení (ES) č. 715/2007 resp. prohlášení o shodě ve smyslu čl. 18 odst. 1 směrnice 2007/46/ES ve spojení s nařízením (ES) č. 385/2009 ⁽³⁾ zakládalo práva na ochranu kupujících v tom smyslu, že v případě porušení mezních hodnot nařízení určujících kvalitu, resp. práva upravujícího registraci, unijní právo výrobci v případě vrácení vozidla zakazuje započítat výhody plynoucí z užívání tohoto vozidla?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2007, L 263, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 385/2009 ze dne 7. května 2009, kterým se nahrazuje příloha IX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2009, L 118, s. 13).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 22. září 2020 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) v. LM**

(Věc C-447/20)

(2020/C 443/09)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Odpůrkyně: LM

Předběžné otázky

- I. Brání čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 ⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, která příjemci dotace ukládá, aby podal žalobu k příslušnému soudu proti aktu, kterým se nařizuje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu nesrovnalosti, neboť jinak se tento akt stane konečným [...], není-li proti němu včas podán opravný prostředek (to znamená, pokud příjemce nevyužije včas opravných prostředků, které má podle vnitrostátního práva), a v důsledku toho bude možné požadovat vrácení neoprávněně vyplacené částky v souladu s pravidly a lhůtami stanovenými vnitrostátním právem?
- II. Brání čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 vnitrostátní právní úpravě, podle níž se příjemce dotace nemůže dovolávat uplynutí lhůty čtyř nebo osmi let v rámci exekučního řízení, které bylo proti němu zahájeno, jelikož tato otázka může být posouzena pouze v rámci žaloby podané proti aktu, kterým se nařizuje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu zjištění nesrovnalosti?

V případě záporné odpovědi na tyto předběžné otázky:

- III. Má být za tříletou promlčecí lhůtu stanovenou v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 2988/95 považována lhůta pro promlčení dluhu, který vznikne prostřednictvím aktu, jenž vyžaduje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu nesrovnalostí při financování? Začíná uvedená lhůta běžet ode dne přijetí tohoto aktu?

Nakonec je třeba vyjasnit následující otázku:

- IV. [Brání] článek 3 nařízení č. 2988/95 vnitrostátní právní úpravě, podle níž lhůta tří let stanovená pro promlčení dluhu, který vznikne prostřednictvím aktu, jenž vyžaduje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu nesrovnalostí při financování, musí začít běžet ode dne přijetí tohoto aktu a musí být přerušena oznámením o zahájení exekučního řízení týkajícího se těchto částek, přičemž toto přerušování trvá až vydání konečného nebo pravomocného rozhodnutí, kterým se končí řízení, v případech stížnosti, napadení, opravného prostředku nebo námitky, pokud přerušují vymáhání dluhu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. 1995, L 312, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko)
dne 22. září 2020 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) v. BD, Autoridade
Tributária e Aduaneira**

(Věc C-448/20)

(2020/C 443/10)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Odporučí: BD, Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- I. Brání čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95⁽¹⁾ vnitrostátní právní úpravě, která příjemci dotace ukládá, aby podal žalobu k příslušnému soudu proti aktu, kterým se nařizuje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu nesrovnalosti, neboť jinak se tento akt stane konečným, není-li proti němu včas podán opravný prostředek (to znamená, pokud příjemce nevyužije včas opravných prostředků, které má podle vnitrostátního práva), a v důsledku toho bude možné požadovat vrácení neoprávněně vyplacené částky v souladu s pravidly a lhůtami stanovenými vnitrostátním právem?
- II. Brání čl. 3 odst. 1 nařízení č. 2988/95 vnitrostátní právní úpravě, podle níž se příjemce dotace nemůže dovolávat uplynutí lhůty čtyř nebo osmi let v rámci exekučního řízení, které bylo proti němu zahájeno, jelikož tato otázka může být posouzena pouze v rámci žaloby podané proti aktu, kterým se nařizuje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu zjištění nesrovnalosti?

V případě záporné odpovědi na tyto předběžné otázky:

- III. Má být za tříletou promlčecí lhůtu stanovenou v čl. 3 odst. 2 nařízení č. 2988/95 považována lhůta pro promlčení dluhu, který vznikne prostřednictvím aktu, jenž vyžaduje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu nesrovnalostí při financování? Začíná uvedená lhůta běžet ode dne přijetí tohoto aktu?

Nakonec je třeba vyjasnit následující otázku:

- IV. [Brání] článek 3 nařízení č. 2988/95 vnitrostátní právní úpravě, podle níž lhůta tří let stanovená pro promlčení dluhu, který vznikne prostřednictvím aktu, jenž vyžaduje vrácení částek obdržených neoprávněně z důvodu nesrovnalostí při financování, musí začít běžet ode dne přijetí tohoto aktu a musí být přerušena oznámením o zahájení exekučního řízení týkajícího se těchto částek, přičemž toto přerušování trvá až vydání konečného nebo pravomocného rozhodnutí, kterým se končí řízení, v případech stížnosti, napadení, opravného prostředku nebo námitky, pokud přerušují vymáhání dluhu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. 1995, L 312, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Den Haag, místo zasedání v Utrechtu (Nizozemsko) dne 15. září 2020 – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-459/20)

(2020/C 443/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag, místo zasedání v Utrechtu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 20 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát odepřel státnímu příslušníkovi třetí země s nezletilým dítětem, které má právo pobytu, je občanem Unie a je ve skutečném vztahu závislosti na tomto státním příslušníkovi třetí země, právo pobytu v tom členském státě, jehož státní příslušnost má nezletilý občan Unie, zatímco se nezletilý občan Unie nachází jak mimo tento členský stát, tak i mimo Unii a/nebo se na území Unie dosud nikdy nezdržoval, takže je nezletilému občanovi Unie fakticky odepřen vstup na území Unie?

- 2) a) Musí (nezletilí) občané Unie tvrdit nebo doložit zájem na výkonu práv, jež jim náleží na základě jejich unijního občanství?
- b) Může být v této souvislosti relevantní, že nezletilí občané Unie obvykle nemohou svá práva uplatňovat samostatně a nemohou sami rozhodovat o místě svého pobytu, ale jsou v tomto ohledu závislí na svém rodiči/svých rodičích, což může vést k tomu, že jsou jménem nezletilého občana Unie vykonávána jeho práva jako občana Unie, ačkoliv to může být neslučitelné s jeho jinými zájmy ve smyslu například rozsudku ve věci Chavez-Vilchez ⁽¹⁾?
- c) Jedná se v této souvislosti o absolutní práva v tom smyslu, že jim nesmí být vytvářeny žádné překážky nebo že členskému státu, jehož státní příslušnost (nezletilý) občan Unie má, je dokonce uložena pozitivní povinnost umožnit mu výkon těchto práv?
- 3) a) Je při posouzení, zda se jedná o vztah závislosti ve smyslu první otázky, relevantní, zda se rodič, který je státním příslušníkem třetí země, před podáním žádosti nebo před vydáním rozhodnutí o zamítnutí jeho práva pobytu nebo před okamžikem, kdy (vnitrostátní) soud rozhodne v řízení týkajícím se tohoto zamítnutí, o nezletilého občana Unie každodenně staral a zda dosud tento úkol plnily jiné osoby a/nebo jej (i nadále) mohou plnit?
- b) Lze v této souvislosti od nezletilého občana Unie požadovat, aby se ke skutečnému výkonu svých nároků plynoucích z unijního práva usadil na území Unie u svého druhého rodiče, který je občanem Unie, ale který již možná nemá nezletilého ve své péči?
- c) Je-li tomu tak, činí v tomto ohledu rozdíl, zda nezletilý je nebo byl svěřen do péče tohoto rodiče a/nebo tento rodič o něj z právního, finančního nebo citového hlediska pečuje, příp. pečoval a zda je ochoten tuto péči převzít a/nebo se o nezletilého starat?
- d) Pokud se ukáže, že nezletilý občan Unie byl svěřen do výhradní péče rodiče, který je státním příslušníkem třetí země, znamená to pak, že otázka právní, finanční a/nebo citové péče má nižší váhu?

⁽¹⁾ C-133/15, EU:C:2017:354.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. září 2020 –
TU, RE v. Google LLC**

(Věc C-460/20)

(2020/C 443/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci a navrhovatelé v řízení o opravném prostředku „Revision“: TU, RE

Žalovaná a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Google LLC

Předběžné otázky

1. Je s právem dotčené osoby na respektování soukromého života (článek 7 Listiny základních práv Evropské unie) a na ochranu osobních údajů, které se jí týkají (článek 8 Listiny) slučitelné, aby při zvažování protichůdných práv a zájmů zakotvených v článcích 7, 8, 11 a 16 Listiny prováděném v rámci posouzení její žádosti o odstranění odkazu předložené osobě odpovědné za internetový vyhledávač podle čl. 17 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ v případě, kdy odkaz, jehož odstranění je požadováno, vede k obsahu zahrnujícímu tvrzení a na nich založená hodnocení, jejichž pravdivost dotčená osoba popírá, a jehož legalita stojí a padá s otázkou pravdivosti tvrzení v něm obsažených, bylo rozhodujícím způsobem přihlíženo také k tomu, zda se dotčená osoba může přiměřeným způsobem – např. formou předběžného opatření – domoci právní ochrany proti poskytovateli obsahu a takto alespoň předběžně vyjasnit otázku pravdivosti obsahu, na nějž odkazuje osoba odpovědná za vyhledávač?
2. Musí být v případě žádosti o odstranění odkazu předložené osobě odpovědné za internetový vyhledávač, který při vyhledávání jména hledá fotografie fyzických osob, které na internetu uveřejnily třetí osoby v souvislosti se jménem této osoby, a který ve výsledcích zobrazuje jím nalezené fotografie jako náhledy („thumbnails“), v rámci zvažování protichůdných práv a zájmů zakotvených v článcích 7, 8, 11 a 16 Listiny prováděném podle čl. 12 písm. b) a čl. 14 odst. 1 písm. a) směrnice 95/46/ES ⁽²⁾ / čl. 17 odst. 3 písm. a) nařízení 2016/679 rozhodujícím způsobem přihlédnuto ke kontextu původního zveřejnění třetí osobou, i když je u náhledu zobrazeného vyhledávačem sice uveden odkaz na internetovou stránku třetí osoby, avšak tato internetová stránka není uvedena jmenovitě a vyhledávač nezobrazí z toho vyplývající kontext?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 1995, L 281, s. 31).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 25. září 2020 –
HEITEC AG v. HEITECH Promotion GmbH a RW**

(Věc C-466/20)

(2020/C 443/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: HEITEC AG

Žalovaná: HEITECH Promotion GmbH, RW

Předběžné otázky

1. Lze strpění ve smyslu čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾ jakož i čl. 54 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽²⁾ vyloučit nejen procesním prostředkem podaným ke správnímu orgánu nebo soudu, nýbrž také chováním, jež zapojení správního orgánu nebo soudu nezahrnuje?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Představuje výzva, v níž majitel starší ochranné známky před zahájením soudního řízení požaduje od majitele pozdější ochranné známky, aby se zavázal, že se zdrží používání ochranné známky a v případě nesplnění této povinnosti uhradí smluvní pokutu, chování, které brání strpění ve smyslu čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2008/95/ES, jakož i čl. 54 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009?
3. Je pro výpočet pětileté doby strpění ve smyslu čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2008/95/ES, jakož i čl. 54 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 v případě soudního procesního prostředku relevantní okamžik podání tohoto procesního prostředku k soudu nebo jeho doručení odpůrci nároku? Je v této spojitosti relevantní, že je procesní prostředek doručen odpůrci nároku až po uplynutí pětileté lhůty, přičemž na vině je majitel starší ochranné známky?
4. Zahrnuje zánik práva podle čl. 9 odst. 1 a 2 směrnice 2008/95/ES, jakož i čl. 54 odst. 1 a 2 a čl. 111 odst. 2 nařízení (EU) č. 207/2009 kromě nároků na zdržení se také následné nároky vyplývající z práva ochranné známky, jako například nároky směřující k náhradě škody, informování a zničení?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

(²) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění) (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Midden-Nederland (Nizozemsko) dne
29. září 2020 – ZK jako nástupce JM, insolvenčního správce BMA Nederland BV v. BMA
Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG; třetí osoba, která podala intervenční žalobu: Stichting
Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland**

(Věc C-498/20)

(2020/C 443/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Midden-Nederland

Účastníci původního řízení

Žalobce: ZK jako nástupce JM, insolvenčního správce BMA Nederland BV

Žalovaná: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Třetí osoba, která podala intervenční žalobu: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Předběžné otázky

- 1) a. Musí být slovní spojení „místa, kde došlo [...] ke škodné události“ v čl. 7 bodě 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepracované znění) (Úř. věst. 2012, L 351, s. 1, dále jen „nařízení Brusel Ia“) (¹) vykládáno v tom smyslu, že „místo, kde došlo k události, která je příčinou této škody“ („Handlungsort“), je místo sídla společnosti, která nemůže uspokojit pohledávky svých věřitelů, zakládá-li se tato nevymahatelnost na skutečnosti, že hlavní mateřská společnost této společnosti porušila svou povinnost náležitě péče vůči těmto věřitelům?
- b. Musí být slovní spojení „místa, kde došlo [...] ke škodné události“ v čl. 7 bodě 2 nařízení Brusel Ia vykládáno v tom smyslu, že „místo, kde došlo ke vzniku škody“ („Erfolgsort“), je místo sídla společnosti, která nemůže uspokojit pohledávky svých věřitelů, zakládá-li se tato nevymahatelnost na skutečnosti, že hlavní mateřská společnost této společnosti porušila svou povinnost náležitě péče vůči těmto věřitelům?
- c. Jsou zapotřebí další okolnosti, které odůvodňují, že příslušný je soud v místě sídla společnosti, která nemůže uspokojit pohledávky věřitelů, pokud ano, které to jsou?

- d. Je pro určení příslušného soudu podle čl. 7 bodu 2 nařízení Brusel Ia relevantní okolnost, že nizozemský insolvenční správce společnosti, která nemůže uspokojit pohledávky svých věřitelů, podal v rámci svého zákonem stanoveného úkolu zpeněžit majetkovou podstatu a ve prospěch (avšak nikoliv jménem) všech věřitelů žalobu na náhradu škody na základě deliktní odpovědnosti? Taková žaloba má za následek, že není posuzována individuální situace jednotlivých věřitelů a žalovaná třetí osoba nemá ve vztahu k insolvenčnímu správci k dispozici všechny prostředky obrany, které by jinak mohla mít vůči jednotlivým věřitelům.
- e. Je pro určení příslušného soudu podle čl. 7 bodu 2 nařízení Brusel Ia relevantní okolnost, že se bydliště [nebo sídlo] části věřitelů, v jejichž prospěch podává insolvenční správce žalobu, nenachází na území Evropské unie?
- 2) Bude odpověď na první otázku jiná, jedná-li se o žalobu podanou nadací, jejímž cílem je zastupování kolektivních zájmů věřitelů, kteří utrpěli škodu ve smyslu první otázky? Takováto zástupná žaloba má za následek, že v dotčeném řízení není zjišťováno, a) kde se nachází bydliště [nebo sídlo] těchto věřitelů, b) za jakých mimořádných okolností vznikly pohledávky dotčených věřitelů vůči společnosti a c) zda vůči jednotlivým věřitelům existuje povinnost náležité péče ve výše uvedeném smyslu a zda byla tato povinnost porušena.
- 3) Musí být čl. 8 bod 2 nařízení Brusel Ia vykládán v tom smyslu, že pokud soud, u něhož byla podána původní žaloba, zruší své rozhodnutí, jímž prohlásil svou příslušnost pro toto řízení, tak automaticky pozbývá svou příslušnost k rozhodnutí o intervenční žalobě?
- 4) a. Musí být čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Úř. věst. 2007, L 199, s. 40, dále jen „nařízení Řím II“) ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že „země, kde škoda vznikla“, je země, v níž má své sídlo společnost, která nemůže nahradit škodu, kterou utrpěli věřitelé této společnosti z důvodu výše uvedeného porušení povinnosti náležité péče?
- b. Je pro určení této země relevantní okolnost, že žaloby byly podány insolvenčním správcem v rámci jeho zákonem stanoveného úkolu zpeněžit majetkovou podstatu a zástupcem kolektivních zájmů ve prospěch (avšak nikoliv jménem) všech věřitelů?
- c. Je pro určení této země relevantní okolnost, že se bydliště [nebo sídlo] části věřitelů nenachází na území Evropské unie?
- d. Má okolnost, že mezi nizozemskou společností v úpadku a její hlavní mateřskou společností existovaly dohody o financování, v nichž je prostřednictvím dohody o volbě soudu sjednána příslušnost německých soudů a německé právo je určeno jako rozhodné právo, za následek, že tvrzený civilní delikt společnosti BMA AG je ve smyslu čl. 4 odst. 3 nařízení Řím II zjevně úžeji spojen s jinou zemí, než je Nizozemsko?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2007, L 199, s. 40.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Holland (Nizozemsko) dne
13. října 2020 – P v. Swiss International Air Lines AG**

(Věc C-512/20)

(2020/C 443/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord-Holland

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: P

Žalovaná: Swiss International Air Lines AG

Předběžná otázka

Platí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, s přihlédnutím k článku 15 Dohody o letecké dopravě mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací ze dne 21. června⁽²⁾ a k rozhodnutí výboru č. 1/2006⁽³⁾ a č. 1/2017⁽⁴⁾, v případě přímých navazujících letů, přičemž mezi odletem z letiště na území členského státu a přiletem na letiště na území třetí země je plánované mezipřistání ve Švýcarsku se změnou letadla, také pro přímý navazující let ze Švýcarska do třetí země?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2002, L 114, s. 73.

⁽³⁾ 2006/727/ES: Rozhodnutí Výboru Společenství-Švýcarsko pro leteckou dopravu č. 1/2006 ze dne 18. října 2006, kterým se mění příloha Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (Úř. věst. L 298, 27.10.2006, s. 23).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí č. 1/2017 Smíšeného výboru Evropská unie-Švýcarsko pro leteckou dopravu zřízeného Dohodou mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (Úř. věst. 2017, L 348, s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Městským soudem v Praze (Česká republika) dne 20. října 2020 – VÍTKOVICE STEEL, a.s. v. Ministerstvo životního prostředí

(Věc C-524/20)

(2020/C 443/16)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Městský soud v Praze

Účastníci původního řízení

Žalobce: VÍTKOVICE STEEL, a.s.

Žalovaný: Ministerstvo životního prostředí

Předběžné otázky

- 1) Vyžaduje čl. 10 odst. 8 rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. dubna 2011, 2011/278/EU⁽¹⁾ ve spojení s přílohou I tohoto rozhodnutí přidělení bezplatných emisních povolenek pro období 2013 – 2020 pro zařízení, v němž probíhá proces *kyslíkový konvertor*, jehož vstupem je *tekuté železo nasycené uhlíkem* dovezené z jiného zařízení odlišného provozovatele, je-li zároveň zajištěno, že nedojde k dvojímu započítání ani dvojímu přidělení povolenek určených pro produkt *tekutý kov*?
- 2) Je-li odpověď na první otázku záporná, je čl. 10 odst. 8 rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. dubna 2011, 2011/278/EU ve spojení s přílohou I tohoto rozhodnutí neplatný ve vztahu k produktu *tekutý kov*, a to pro rozpor s čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ve spojení s přílohou I této směrnice, případně pro nesrozumitelnost?

- 3) Je-li odpověď na druhou otázku kladná, je neplatný též čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Evropské komise ze dne 5. září 2013, 2013/448/EU ⁽²⁾ ve vztahu k zařízení s identifikátorem CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05, a to pro pozbytí právního podkladu?
- 4) Je-li odpověď na první otázku kladná, lze čl. 1 odst. 1 a odst. 2 třetí pododstavec rozhodnutí Evropské komise ze dne 5. září 2013, 2013/448/EU ve vztahu k zařízení s identifikátorem CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 vykládat tak, že umožňuje přidělení povolenek určených pro produkt *tekutý kov* tomuto zařízení na základě nové žádosti České republiky, bude-li vyloučeno dvojí započítání i dvojí přidělení povolenek?
- 5) Je-li odpověď na čtvrtou otázku záporná, je čl. 1 odst. 1 rozhodnutí Evropské komise ze dne 5. září 2013, 2013/448/EU ve vztahu k zařízení s identifikátorem CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05, neplatný pro rozpor s čl. 10 odst. 8 rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. dubna 2011, 2011/278/EU ve spojení s přílohou I tohoto rozhodnutí?
- 6) Je-li kladná odpověď na třetí, čtvrtou nebo pátou otázku, jak má podle unijního práva postupovat orgán členského státu, který provozovateli zařízení, v němž probíhá proces *kyslíkový konvertor*, v rozporu s unijním právem nepřidělil bezplatné emisní povolenky, pokud dané zařízení již není v provozu a období, pro něž byly povolenky přidělovány, již skončilo?

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772), Úř. věst. 2011, L 130, s. 1.
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2013 o vnitrostátních prováděcích opatřeních pro přechodné bezplatné přidělování povolenek na emise skleníkových plynů v souladu s čl. 11 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem C(2013) 5666), Úř. věst. 2013, L 240, s. 27.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Satversmes tiesa (Lotyšsko) dne 20. října 2020 – SIA „EUROAPTIEKA“ v. Ministru kabinets

(Věc C-530/20)

(2020/C 443/17)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Satversmes tiesa

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SIA „EUROAPTIEKA“

Odpůrkyně: Ministru kabinets

Předběžné otázky

- 1) Měly by být činnosti uvedené ve sporném ustanovení považovány za reklamu na léčivé přípravky ve smyslu hlavy VIII směrnice 2001/83/ES ⁽¹⁾ („Reklama“)?
- 2) Má být článek 90 směrnice 2001/83/ES vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která rozšiřuje seznam zakázaných způsobů reklamy a ukládá přísnější omezení, než jsou omezení, která jsou výslovně stanovena v článku 90 této směrnice?

- 3) Musí být taková právní úprava, jako je právní úprava, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, považována za právní úpravu, která omezuje reklamu na léčivé přípravky za účelem podpory účelného používání těchto léčivých přípravků ve smyslu čl. 87 odst. 3 směrnice 2001/83/ES?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 20. listopadu 2020 Jednotným výborem pro řešení krizí
proti rozsudku Tribunálu (osmého rozšířeného senátu) vydanému dne 23. září 2020 ve věci
T-411/17, Landesbank Baden-Württemberg v. Jednotný výbor pro řešení krizí**

(Věc C-621/20 P)

(2020/C 443/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: K. Ph. Wojcik, H. Ehlers, P.A. Messina a J. Kerlin, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, F. Louisem, P. Gey, advokáty)

Další účastnice řízení: Landesbank Baden-Württemberg, Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2020 ve věci T-411/17, Landesbank Baden-Württemberg v. Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB);
2. zamítl žalobu na neplatnost;
3. uložil odpůrkyni v řízení o kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, zkrácení důkazů a porušení práva SRB na spravedlivý proces.

Jako první důvod SRB uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 85 odst. 3 svého jednacího řádu tím, že rozhodl, že SRB své rozhodnutí o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05) řádně neautentizoval, protože důkazy týkající se řádné autentizace tohoto rozhodnutí, které na jednání předložil SRB, byly považovány za nepřipustné. SRB v této souvislosti zaprvé uvádí, že bylo opodstatněné předložit důkazy o řádné autentizaci uvedeného rozhodnutí na jednání, protože otázka chybějící autentizace před tím nebyla ani předmětem písemné části řízení, ani se jí nezabývala organizační procesní opatření nebo usnesení Tribunálu týkající se dokazování. SRB zadruhé uvádí, že Tribunál nezohledněním těchto důkazů, jakož i konstatováním, že tyto důkazy – pokud by byly přípustné – jsou nepodložené, zkrátil důkazy, které mu byly předloženy. Tribunál krom toho svým konstatováním, že důkazy v každém případě nedokazují neoddělitelné spojení mezi průvodním listem podepsaným předsedkyní SRB a přílohou napadeného rozhodnutí, nezohlednil referenční číslo uvedené na průvodním listu, kterým je tento průvodní list neoddělitelně spojen s elektronickým spisem, který zase obsahuje napadené rozhodnutí a jeho přílohu. SRB zatřetí uvádí, že Tribunál porušil jeho právo na spravedlivý proces tím, že bod týkající se chybějící autentizace neuvedl před jednáním, že nepřijal nabídku SRB předložit další důkazy, a že SRB nikdy neupozornil, že důkazy nepovažuje za dostatečné.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení článku 296 SFEU a článku 47 Listiny základních práv.

Jako druhý důvod SRB dále uvádí, že Tribunál šel nad rámec požadavků uvedených v článku 296 SFEU a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, když konstatoval, že metoda výpočtu podle článků 4 až 7 a článku 9, jakož i přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63⁽¹⁾ je netransparentní a že napadené rozhodnutí proto nutně nemůže být řádně odůvodněné, protože Landesbank Baden-Württemberg nemůže správnost výpočtu v plném rozsahu ověřit. Podle názoru navrhovatele se Tribunálu nepodařilo uvést tyto požadavky do souladu s povinností zachovávat důvěrnost podle článku 339 SFEU, který mimochodem není v napadeném rozsudku zmíněn, jakož i s jinými zásadami unijního práva. Nařízení v přenesené pravomoci vytvořilo relativní vyváženost mezi zásadami transparentnosti, povinností ochránit obchodní tajemství a dalšími cíli sledovanými tímto nařízením, jako je zejména dosažení určité cílové úrovně příspěvků na financování Jednotného fondu pro řešení krizí a zajištění výběru příspěvků od všech relevantních institucí spravedlivým a přiměřeným způsobem. SRB, pokud jde o odůvodnění napadeného rozhodnutí, tento právní rámec řádně dodržel.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Amtsgericht Hamburg – Německo) – MG, NH v. Germanwings GmbH**

(Věc C-190/19)⁽¹⁾

(2020/C 443/19)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 213, 24. 6. 2019.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 2. října 2019 – Evropská komise v. Republika Slovinsko

(Věc C-413/19)⁽¹⁾

(2020/C 443/20)

Jednací jazyk: slovinština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 24. října 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgie) – X v. État belge**

(Věc C-671/19)⁽¹⁾

(2020/C 443/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2020 – Ben Ali v. Rada

(Věc T-151/18) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci v Tunisku – Omezující opatření přijatá vůči osobám odpovědným za zneužívání veřejných prostředků a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům nebo orgánům, které jsou s nimi spojeny – Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Ponechání jména žalobce na seznamu – Právo na obhajobu – Právo na účinnou soudní ochranu – Přiměřená lhůta pro vydání rozhodnutí – Dostatečný skutkový základ – Lhůta pro podání opravného prostředku – Právní pomoc – Odkladný účinek – Přípustnost – Podmínky“)

(2020/C 443/22)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Slim Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Ali (Verneuil-l'Étang, Francie) (zástupce: K. Lara, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: S. Lejeune, A. Jaume a V. Piessevaux, zmocněnci)

Předmět

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/141 ze dne 29. ledna 2018, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. 2018, L 25, s. 38), rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/135 ze dne 28. ledna 2019, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. 2019, L 25, s. 23), a rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/117 ze dne 27. ledna 2020, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku (Úř. věst. 2020, L 22, s. 31), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce.

Výrok

- 1) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2018/141 ze dne 29. ledna 2018, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku a rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/135 ze dne 28. ledna 2019, kterým se mění rozhodnutí 2011/72/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Tunisku se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Slim Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Aliho.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené S. Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Alim.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 263 ze dne 5.8.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals v. Komise(Věc T-307/18) ⁽¹⁾

(„Dumping – Dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky – Uložení konečného antidumpingového cla – Právo na obhajobu – Výpočet dumpingového rozpětí – Srovnatelná země – Újma – Příčinná souvislost“)

(2020/C 443/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (Huzhou City, Čína) (zástupci: K. Adamantopoulos a P. Billiet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Demeneix, M. França, N. Kuplewatzky a E. Schmidt, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/330 ze dne 5. března 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. 2018, L 63, s. 15), v rozsahu v němž se týče žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 15. října 2020 – Coppo Gavazzie a další v. Parlament

(Spojené věci T-389/19 až T 394/19, T 397/19, T 398/19, T 403/19, T 404/19, T 406/19, T 407/19, T 409/19 až T 414/19, T 416/19 až T 418/19, T 420/19 až T 422/19, T 425/19 až T 427/19, T 429/19 až T 432/19, T 435/19, T 436/19, T 438/19 až T 442/19, T 444/19 až T 446/19, T 448/19, T 450/19 až T 454/19, T 463/19 a T 465/19) ⁽¹⁾

(„Institucionální právo – Jednotný status poslance Evropského parlamentu – Poslanci Evropského parlamentu zvolení v italských okresech – Přijetí rozhodnutí Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (úřad předsednictva Poslanecké sněmovny, Itálie) č. 14/2018 o důchodech – Změna výše důchodů italských národních poslanců – Odpovídající změna výše důchodů některých bývalých poslanců Evropského parlamentu zvolených v Itálii provedená Evropským parlamentem – Pravomoc autora aktu – Povinnost uvést odůvodnění – Nabyté nároky – Právní jistota – Legitimní očekávání – Právo na vlastnictví – Přiměřenost – Rovné zacházení“)

(2020/C 443/24)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobci: Maria Teresa Coppo Gavazzi (Milán, Itálie) a 48 dalších žalobců, jejichž seznam je uveden v příloze rozsudku (zástupce: M. Merola, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupkyně: S. Seyr a S. Alves, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení oznámení ze dne 11. dubna 2019 a v případě žalobce ve věci T-465/19 oznámení ze dne 11. června 2019, vyhotovených v případě každého ze žalobců Parlamentem a týkajících se úpravy výše důchodů, které žalobci pobírají, v návaznosti na nabytí účinnosti dne 1. ledna 2019 rozhodnutí Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati č. 14/2018.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba ve věci T-453/19, Panusa v. Parlament se pro nepřipustnost odmítá.
- 2) Ostatní žaloby se zamítají.
- 3) Maria Teresa Coppo Gavazzi a další žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze rozsudku, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Žaloba podaná dne 3. října 2020 – EMCS v. EASO

(Věc T-621/20)

(2020/C 443/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: EMCS ltd. (Msida, Malta) (zástupci: P. Kuypers a N. Groot, advokáti)

Žalovaný: Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí EASO ze dne 23. července 2020 týkající se „zadávacího řízení EASO/2020/789, poskytnutí dočasných pracovníků pro EASO na Maltě“, přijaté v rámci zadávacího řízení upraveného nařízením (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž toto rozhodnutí odmítlo nabídku předloženou žalobkyní v zadávacím řízení s referenčním číslem EASO/2020/789; a/nebo
- zrušil akt nebo akty, kterými EASO povolil nebo povoluje jiné straně, než je žalobkyně uzavřít rámcovou smlouvu v návaznosti na zadávací řízení s referenčním číslem EASO/2020/789;
- uložil EASO povinnost nahradit škodu, kterou žalobkyni způsobila tím, že jí zabránila v plnění rámcové smlouvy; a
- uložil EASO náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že EASO porušil zásadu rovného zacházení a zásadu transparentnosti, jelikož zadávací dokumentace nebyla dostatečně jasná, přesná a jednoznačná a EASO ji mohl a měl objasnit. Ačkoliv žalobkyně několikrát požádala o objasnění, EASO se rozhodla zadávací dokumentaci neobjasnit. EASO proto záměrně pokračoval v porušování zásady transparentnosti.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že EASO protiprávně sám přepočítal finanční nabídku žalobkyně, čímž jednal v rozporu se svými specifikacemi a judikaturou Tribunálu a Soudního dvora Evropské unie. EASO tak založil své hodnocení nabídky žalobkyně na změněné částce. EASO tudíž jednal v rozporu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti. EASO proto nemohl přijmout své rozhodnutí o zadání zakázky.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že EASO porušil čl. 170 odst. 3 nařízení 2018/1046 tím, že neuvedl příslušné výhody konsorcia ve vztahu k nabídce žalobkyně, a to ani poté, co ho o to žalobkyně výslovně požádala. EASO neuvedl důvod, proč nabídka konsorcia získala větší počet bodů než nabídka žalobkyně, takže žalobkyně nebyla s to identifikovat silné a slabé stránky své nabídky ve srovnání s nabídkou konsorcia.
4. Čtvrtý žalobní důvod, týkající se návrhu na náhradu škody, vycházející z toho, že žalobkyně utrpěla škodu z důvodu ušlého zisku v důsledku neuzavření rámcové smlouvy.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. října 2020 – MV v. Komise

(Věc T-624/20)

(2020/C 443/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: MV (zástupci: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) ze dne 30. června 2020, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie podaná dne 27. ledna 2020 a jeho návrh na náhradu újmy ve výši 50 000 eur;
- zrušil rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO)/výběrové komise ze dne 29. října 2019, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přezkoumání rozhodnutí výběrové komise nepřipustit ho do další fáze výběrového řízení;
- zrušil rozhodnutí ze dne 5. června 2019 zveřejněné na online účtu EPSO o nezařazení žalobce do návrhu seznamu úředníků vybraných pro účely výběrového řízení EPSO/AD/364/19 – 3- Úředníci pro otázky bezpečnosti;
- zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/364/19 – 3- Úředníci pro otázky bezpečnosti zveřejněné dne 24. ledna 2019 a celý návrh seznamu úředníků vybraných za účelem účasti ve zmíněném výběrovém řízení;
- a kromě toho:
 - nejprve – v případě potřeby – rozhodl, že je článek 90 služebního řádu neplatný a v tomto řízení se nepoužije podle článku 270 SFEU;

- nařídil provedení požadovaných důkazních opatření, jak jsou uvedena v této žalobě;
- rozhodl, že Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené žalobcem v tomto soudním řízení;
- uložil žalované, aby žalobci vyplatila náhradu újmy ve výši 50 000 eur vzniklou v důsledku výše zmíněných napadených protiprávních rozhodnutí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení ze strany EPSO/výběrové komise při hodnocení odborné praxe žalobce – porušení přílohy II dotčeného oznámení o výběrovém řízení, v níž se upřesňuje požadovaná odborná praxe.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článků 1, 2, 3 a 4 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958⁽¹⁾, z porušení článků 1d a 28 služebního řádu a čl. 1 odst. 1 písm. f) přílohy III tohoto služebního řádu a z porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace a rovněž vychází z námitky protiprávnosti oznámení o výběrovém řízení podle článku 277 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti hodnocení zkušeností a bodu 2.4 Obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení, jakož i článku 5 přílohy III služebního řádu ve smyslu článku 277 SFEU a z porušení čl. 1 písm. d) a článků 4, 7 a 29 služebního řádu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti celé přílohy II dotčeného oznámení o výběrovém řízení ve smyslu článku 277 SFEU a z porušení čl. 1 písm. d) služebního řádu.

⁽¹⁾ Nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3), ve znění pozdějších předpisů.

Žaloba podaná dne 12. října 2020 – LAICO v. Rada

(Věc T-627/20)

(2020/C 443/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Libyan African Investment Co. (LAICO) (Tripolis, Libye) (zástupci: A. Bahrami a N. Korogiannakis, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/1137 ze dne 30. července 2020, kterým se provádí rozhodnutí (SZBP) 2015/1333 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi⁽¹⁾, v rozsahu, v němž se název žalobkyně ponechává na seznamu subjektů uvedeném v příloze IV rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1333 ze dne 31. července 2015 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi a o zrušení rozhodnutí 2011/137/SZBP⁽²⁾;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/1130 ze dne 30. července 2020, kterým se provádí čl. 21 odst. 2 nařízení (EU) 2016/44 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi⁽³⁾, kterým se mění příloha III nařízení Rady (EU) 2016/44 ze dne 18. ledna 2016 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi a o zrušení nařízení (EU) č. 204/2011⁽⁴⁾, v rozsahu, v němž se název žalobkyně ponechává na seznamu subjektů uvedeném v příloze III nařízení (EU) 2016/44; a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v souvislosti s touto žalobou.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení nařízení Rady (EU) 2016/44 a rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1333 v rozsahu, v němž nejsou splněny kumulativní podmínky pro zařazení subjektů na seznam podle bodu 3 odůvodnění rozhodnutí 2015/1333.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti Rady přezkoumávat všechna omezující opatření, aby zajistila, že i nadále přispívají k dosahování svých cílů.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně zejména tvrdí, že:
 - LAICO je společnost vlastněná státem a řízená valnou hromadou svých akcionářů a svým představenstvem;
 - členy představenstva společnosti LAICO jsou vysoce kvalifikovaní a zkušení odborníci; a
 - na mateřské společnosti LAICO se nevztahuje stejný druh omezení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU a práva na účinnou právní ochranu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, L 247, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. 2015, L 206, s. 34.

⁽³⁾ Úř. věst. 2020, L 247, s. 14.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 2016, L 12, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. října 2020 – UPTR v. Parlament a Rada

(Věc T-634/20)

(2020/C 443/28)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) (Herstal, Belgie) (zástupce: F. Vanden Bogaerde, advokát)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;
- zrušil čl. 2 bod 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1055 ze dne 15. července 2020, kterým se mění nařízení (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EU) č. 1024/2012 za účelem jejich přizpůsobení vývoji v odvětví silniční dopravy;
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené ustanovení je v rozporu s čl. 3 odst. 3 SEU a zásadou volného pohybu služeb.

V oblasti silniční dopravy, zejména kabotáže je usilováno o postupnou liberalizaci. Napadeným ustanovením nařízení 2020/1055 dochází k regresi úrovně liberalizace, která byla v současnosti dosažena, neboť uvedené ustanovení obsahuje rozsáhlé omezení, které znevýhodňuje zejména pro dopravce, kteří jsou členy žalobkyně. Cíl zamezení zneužívání kabotáže, který tvoří základ napadeného ustanovení, je již realizován prostřednictvím jiných unijních legislativních opatření (Mobility Package).

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality

Před přijetím nařízení, jehož je napadené ustanovení součástí, nebyla provedena žádná aktualizace posouzení dopadů, které bylo provedeno ohledně návrhu nařízení Komise. Evropský parlament a Rada přitom přijaly zásadní změny návrhu Komise a proto bylo provedení aktualizace posouzení dopadů vhodné a nezbytné.

Žaloba podaná dne 21. října 2020 – Dermavita Company v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM VYBRANCE)

(Věc T-635/20)

(2020/C 443/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dermavita Company SARL (Bejrút, Libanon) (zástupce: D. Todorov, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie JUVÉDERM VYBRANCE – Ochranná známka Evropské unie č. 13 541 594

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. srpna 2020, ve věci R 1014/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- navrhl, aby EUIPO považoval odvolání za podané;
- rozhodl, že EUIPO a další účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení článku 101 odst. 4 a článků 104 a 106 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. října 2020 – Dermavita Company v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM VOLUMA)**(Věc T-636/20)**

(2020/C 443/30)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Dermavita Company SARL (Bejrút, Libanon) (zástupce: D. Todorov, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie JUVÉDERM VOLUMA– Ochranná známka Evropské unie č. 6 547 301

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. srpna 2020, ve věci R 1016/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- navrhl, aby EUIPO považoval odvolání za podané;
- rozhodl, že EUIPO a další účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení článku 101 odst. 4 a článků 104 a 106 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. října 2020 – Dermavita Company v. EUIPO – Allergan Holdings France (JUVÉDERM VOLITE)**(Věc T-637/20)**

(2020/C 443/31)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Dermavita Company SARL (Bejrút, Libanon) (zástupce: D. Todorov, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie JUVÉDERM VOLITE – Ochranná známka Evropské unie č. 13 413 406

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. srpna 2020, ve věci R 1015/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- navrhl, aby EUIPO považoval odvolání za podané;
- rozhodl, že EUIPO a další účastnice řízení ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 101 odst. 4 a článků 104, 106 a 107 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 26. října 2020 – NB v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc T-648/20)

(2020/C 443/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: NB (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí nepovýšit žalobce do platové třídy AST10, s účinností k 1. lednu 2019;
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí o „přeřazení“/povýšení paní [X] do platové třídy AST10, s účinností k 1. lednu 2019;
- zcela podpůrně zrušil všechna rozhodnutí o „přeřazení“/povýšení kolegů žalobce do platové třídy AST10, s účinností k 1. lednu 2019;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z neexistence právního základu napadeného rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z protiprávnosti přístupu administrativy, pokud jde o postoupení z platové třídy AST9 do platové třídy AST10.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení rozsahu čl. 31 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu úředníků Evropské unie.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatku informací zaměstnancům ohledně pravidel použitelných pro postoupení z platové třídy AST9 do platové třídy AST10.

Žaloba podaná dne 23. října 2020 – KL v. EIB

(Věc T-651/20)

(2020/C 443/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: KL (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí EIB ze dne 28. února 2020, podle kterého je neúčast žalobce na lékařských prohlídkách ve dnech 23. prosince 2019, 3. února 2020 a 28. února 2020 neodůvodněnou absencí z hlediska článku 3.6 přílohy X administrativních předpisů pro zaměstnance,
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí o zamítnutí žalobcova odvolání ze dne 15. července 2020 proti prvotnímu rozhodnutí ze dne 28. února 2020,
- uložil EIB, aby žalobci nahradila nemajetkovou újmu,
- uložil EIB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 2.3 a 3.6 přílohy X administrativních předpisů. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že se k lékařským prohlídkám nemohl dostavit z důvodu vyšší moci, a že se tedy na něj vztahují výjimky upravené ve shora uvedených předpisech.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti jednat s řádnou péčí a zásady proporcionality. Žalobce zejména tvrdí, že systematickost lékařských prohlídek vyžadovaných žalovanou vždy v návaznosti na potvrzení o pracovní neschopnosti může vést ke zhoršení jeho zdravotního stavu tím, že jej nutí uplatňovat více právních prostředků, a porušuje shora uvedené zásady.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti. Podle žalobce je článek 3.4 přílohy X v rozporu s články 31 a 34 Listiny základních práv Evropské unie, neboť v důsledku uplatnění tohoto článku v praxi dochází jednak ke zrušení jeho dovolené za kalendářní rok a jednak ke zrušení odměny od okamžiku, kdy svou dovolenou za kalendářní rok vyčerpal.
-

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2020 – Zhejiang Beyondsun Green Energy Technology v. Komise**(Věc T-660/20)**

(2020/C 443/34)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Zhejiang Beyondsun Green Energy Technology Co. Ltd (Chu-čou, Čína) (zástupci: Y. Melin a B. Vigneron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1216 ze dne 24. srpna 2020, kterým se ruší platnost faktur vystavených společností Zhejiang Trunsun Solar Co Ltd. porušující závazek zrušený prováděcím nařízením (EU) 2017/1570;
- uložil Komisi a všem vedlejším účastníkům řízení, kterým by mohl být povolen vstup do řízení v jeho průběhu na podporu návrhových žádání Komise, náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností daného případu a porušila článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a článek 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a zejména jejich odstavců 9, a to tím, že konstatovala, že žalobkyně porušila podmínky závazku dohodnutého mezi Komisí a CCCME mimo jiné jménem žalobkyně. Žalobkyně neporušila své povinnosti v rámci závazku, když vystavila obchodní faktury s opravenou cenou v souladu s variabilním clem v podobě minimální dovozní ceny na dovozy propuštěné do volného oběhu po vstupu nařízení, kterým byl zrušen závazek a zavedeno variabilní clo v podobě minimální dovozní ceny, v platnost, tj. po 1. říjnu 2017.
2. Druhý žalobní důvod vychází podpůrně z toho, že i kdyby žalobkyně závazek porušila, což se nestalo, Komise postupovala protiprávně, když předmětné faktury považovala za neplatné a uplatnila na ně clo, jelikož pravomoci, z nichž při tomto postupu vycházela, přestaly platit nebo byly zrušeny. Podle žalobkyně k tomu došlo proto, že uplynula platnost prováděcích nařízení (EU) č. 1238/2013 a č. 1239/2013, a to dne 7. prosince 2015 (podle článku 5 obou nařízení). Podobně uplynula platnost prováděcích nařízení (EU) č. 2017/367 a č. 2017/366, a to dne 3. září 2018 (podle článku 6 obou nařízení). Články 2 a 3 prováděcího nařízení (EU) 2017/367 a články 2 a 3 prováděcího nařízení (EU) 2017/366 již byly každopádně zrušeny čl. 1 odst. 4, čl. 1 odst. 5, čl. 3 odst. 3 a čl. 3 odst. 4 prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1570.
3. Třetí žalobní důvod vychází rovněž podpůrně z toho, že i kdyby žalobkyně závazek porušila a Tribunál by neakceptoval, že pravomoci, které Komise využila, byly zrušeny, když bylo přijato napadené nařízení, Komise porušila čl. 8 odst. 1, 9 a 10 a čl. 10 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a čl. 13 odst. 1, 9 a 10 a čl. 16 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, když zrušila platnost závazkových faktur a poté vyzvala celní orgány, aby cla zpětně vybraly.

Žaloba podaná dne 6. listopadu 2020 – Ryanair v. Komise**(Věc T-665/20)**

(2020/C 443/35)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 26. dubna 2020 o státní podpoře SA.56867 COVID 19 – Německá kompenzace za škody způsobené epidemií COVID-19 společnosti Condor Flugdienst GmbH ⁽¹⁾ a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobkyně také navrhuje, aby byla její žaloba projednána ve zrychleném řízení podle článku 23a statutu Soudního dvora.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Evropská komise porušila příslušná ustanovení SFEU a obecné zásady unijního práva týkající se zákazu diskriminace, volného poskytování služeb a svobody usazování, které sloužily za základ pro liberalizaci letecké dopravy v Unii. Liberalizace letecké dopravy umožnila rozvoj skutečně panevropských nízkonákladových leteckých společností. Evropská komise ignorovala škodu způsobenou těmito panevropským leteckým společnostem cestovními omezeními přijatými v souvislosti s krizí COVID-19, když Německu dovolila vyhradit podporu společnosti Condor.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesprávně použila čl. 107 odst. 2 písm. b) SFEU a dopustila zjevně nesprávného posouzení při kontrole proporcionality podpory ve vztahu ke škodě způsobené cestovními omezeními přijatými v souvislosti s krizí COVID-19, zejména když delší období insolvence společnosti Condor považovala za přímou škodu, kterou je třeba prostřednictvím podpory nahradit, a když měla za to, že společnost Condor bude do června 2022 prodána a výnos bude možné použít na vrácení části podpory.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nezačala formální vyšetřovací řízení navzdory vážným obtížím a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila svou povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 26. dubna 2020 o státní podpoře SA.56867 COVID 19 – Německá kompenzace za škody způsobené epidemií COVID-19 společnosti Condor Flugdienst GmbH (Úř. věst. 2020, C 310, s. 5)

